

Bet. og Indst. ang. Andr., tilst. Folketingets Andragende-Udvalg.

4. Fra 125 Menighedsraad i Ribe Stift om et absolut og varigt Forbud mod Fabrikation og Udsalg af al Slags Spiritus til Drikkebrug. (Indbragt den 24. Januar 1918 af Folketingsmanden for Ribe Amts. 4de Valgkreds, *L. Rasmussen*).

Andragendet, der er stilet til Regering og Rigsdag, er saalydende:

I Betragtning af den store Ulykke, som Spiritusnydelsen er for det danske Folk baade moralsk og økonomisk, og ud fra de Erfaringer, der blev gjort i Sognene under det midlertidige Spiritusforbud i Marts d. A., tillader underskrevne 125 Menighedsraad i Ribe Stift sig ærbødigst at rette en indtrængende Anmodning til Danmarks Regering og Rigsdag om snarest muligt at tage et alvorligt Arbejde op for absolut og varigt Forbud mod Fabrikation og Udsalg af al Slags Spiritus til Drikkebrug. Vi føler os overbeviste om, at Danmarks lykkelige Fremtid i meget er afhængig af, at dette snarest finder Sted, og selv om der eventuelt kan blive Tale om Erstatning for Næringstab i visse Tilfælde, vil vi dog anse det for en stor Vinding, om Forbud bliver gennemført.

Underskrifter.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Indenrigsministeren.

5. Fra 145 Synsmænd ved Kirker og Præstegaarde i Danmark om Forhøjelse af Vederlaget for de dem betroede Synsforretninger. (Indbragt den 25. Januar 1918 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 2den Valgkreds, *Emil Petersen*).

I Andragendet fremhæves, at det i den gældende Lov af 1861 angaaende Kirke- og Præstegaardssyn fastsatte Vederlag for de sædvanlige Syn ved Kirker og Præstegaarde er 1 Kr. 50 Øre til hver af Synsmændene, at dette Beløb maaske var passende i 1861, men at det i Nutiden er alt for lille. Der kan ikke ved de ordinære Synsforretninger — selv med forceret Arbejde fra tidlig Morgen til sen Aften og allermindst i tyndt beboede Egne — opnaas en Dagløn, svarende til en almindelig Svendeløn. Ofte kan Følgerne af forcerede Synsforretninger blive et mindre grundigt Eftersyn og ikke den fornødne Tilrettelægning af, hvorledes de udsatte Mangler bør afhjælpes. Der fordres, at Synsmændene vælges blandt Egnens ansete og dygtige Haandværkere, de skal have Interesse for og Forstaaelse af, hvorledes den Slags Bygninger skal vedligeholdes, og de maa ikke paatage sig noget Arbejde ved de Kirker eller Præstegaarde, hvor de optræder som Synsmænd, og de ordinære Syn skal efter Loven foregaa i Juni eller Juli Maaned, hvilket er den for Bygningshaandværkerne mest travle Tid af Aaret. Udenfor de egentlige Synsforretninger forekommer der ofte i Aarets Løb mange Sager angaaende paatænkte Forandringer eller Nybygninger, navnlig ved Præstegaardene. Hertil maa Synsmændene ofre Tid enten til Møder hos Provsten eller til Afgivelse af skriftlige Erklæringer, og for disse Arbejder ydes der intet Vederlag. Det er i Henhold til det anførte Andragernes Haab, at der snarest muligt maa blive foretaget Skridt til en Forbedring af de omhandlede Forhold enten inden eller i hvert Fald samtidig med, at der bevilges Midler til de paatænkte „Præstegaardskonsulenter“. Endvidere vilde det efter Andragernes Mening i mange Tilfælde have stor praktisk Betydning, dersom der kunde træffes den Ordning, at Provstisynet havde Ret og Pligt til ved større Reparationer at kontrolere Arbejdets Udførelse ved en af Synsmændene. Vederlaget herfor kunde eventuelt i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af det samlede Provstisyn. Som passende Vederlag for Synsmændenes Gerning anføres: 1. For hvert ordinært Syn 5 Kr. 2. For hvert ekstraordinært Syn 12 Kr. 3. Befordringsgodtgørelse efter nærmere fastsatte Regler.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Kirkeministeren.